

Dan za danom djece Božje

Sveti Josemaría je veliki dio svog života posvetio podsjećajući na univerzalan poziv na svetost: mogućnost otkrivanja Božje veličine usred običnih aktivnosti. Mi nudimo u ovim odjeljku neke tekstove utemeljitelja Opusa Dei o traženju svetosti u svakodnevnom životu.

6. Travanj

Da bi se dušama donio pravi mir i da bi se izmijenio svijet, da bi se u

svijetu i preko vremenitih stvari tražio Bog naš Gospodin prije nego je potrebna naša osobna svetost. U mnogim razgovorima s ljudima iz raznih zemalja, s ljudima koji imaju raznolike staleže u društvu, često me pitahu: Što imate kazati nama koji smo oženjeni? A nama, koji radimo na polju? A što kazati nekoj udovici? A što mladiću?

Uvijek odgovaram da imam samo jedan jedini lonac za kuhanje. A onda imam običaj osobito na to ukazati da je naš Gospodin Isus Krist svima bez razlike objavio radosnu vijest. Jedan jedini lonac za kuhanje i jedno jedino jelo: Moja se hrana sastoji u tome da vršim volju onoga koji me poslao i dovršim njegovo djelo (Iv 4,34). Svakog pojedinog Gospodin poziva na svetost, svakog pojedinog moli za ljubav: mlade i stare, neoženjene i oženjene, zdrave i bolesne, obrazovane i neobrazovane, sasvim svejedno gdje rade i žive.

Postoji samo jedan jedini način da se napreduje u ophodu s Bogom i u povjerenju prema Njemu, a to je susretati Ga u molitvi, s Njim razgovarati i Njemu – od srca k srcu – iskazivati svoju ljubav.

(Homilija „Na putu prema svetosti“ održana 26. studenog 1967.)

Svi smo mi, vi i ja, dio Kristove obitelji, jer nas je Bog "izabrao prije stvaranja svijeta, da budemo sveti i bez mane pred njim; u ljubavi nas predodredi sebi za sinove po Isusu Kristu, na hvalu slave svoje milosti" (Ef, 4-5). Izbor, dar milosti, usmjerava nas prema jednom cilju, koji jasno spoznajemo: „Haec est voluntas Dei: sanctificatio vestra“ (1, Sol 4,3), ovo je, naime, volja Božja: vaše posvećenje. Dakle nikad ne zaboravimo: Mi se nalazimo u ovčinjaku Gospodinovu da bismo stigli do tog velikog cilja.

Cilj, koji stavlja ispred vas – bolje rečeno, koji Bog stavlja ispred svih nas – nije nikakva fantazija i nikakvi nedostiživi ideal. Mogao bih vam pripovijedati o toliko mnogo ljudi i žena, koji su poput vas i mene, a koji su se odlučili slijediti Krista i s ljubavlju nositi svakidašnji Križ, pošto su ga očito sreli običnim putem, kad je „quasi in occulto“ (Iv 7,10), kao tajno prošao pored njih. U naše vrijeme u kojem vladaju neobuzdanost i mlakost ili raskalašenost i anarhija kao znakovi općeg raspada, aktualizira se baš zbog toga jednostavna i duboka spoznaja, koja me zaokuplja od početka moga svećeničkoga rada i koju želim predati cijelom čovječanstvu: Postoje svjetske krize, jer nedostaju sveci.

(Homilija „Uzvišenost svakodnevnoga života“ održana 11. ožujka 1960)

Br. 267: Čovjek mora biti načistu s tim, da je Bog trajno uz nas. Živimo kao da je Bog daleko, tamo među sjajnim zvijezdama; i ne pomišljamo da je on baš uvijek uz nas.

Prisutan je kao ljubazan Otac. Svakog od nas ljubi više nego što sve majke svijeta mogu ljubiti svoju djecu. On je tu da nas pomaže, voli, blagoslivlja i - oprašta.

Koliko smo puta razvedrili svoje roditelje rekavši im nakon neke neposlušnosti: Neću to više učiniti! A možda smo istog dana to ponovili. Tada nas je otac hinjenom strogošću u glasu i mrka lica ukorio, a istodobno mu je, poznajući našu slabost, govorilo srce puno nježnosti: Jadno dijete, koliko se trudi da bude dobro.

Potrebno je da se upravo natopimo i ispunimo osvjedočenjem da je Gospodin naš Otac, skroz-naskroz

Otac, koji je na našoj strani i na nebesima.

("Put")

Br. 702: Uznemiren si. Što god se dogodilo u tvom nutarnjem životu ili okolini, sjeti se da je važnost svih tih događaja i osoba relativna. Ostani miran. Pusti da vrijeme prolazi; a poslije, kad stvari i ljude budeš promatrao s udaljenosti, bez strasti, znat ćeš postaviti svaku stvar na mjesto koje joj pripada.

Ako tako postupaš, bit ćeš pravedniji i uštedjet ćeš si mnoge brige.

(„Put“)

Br. 486: Pisao mi je onaj momak: “Moj ideal je tako velik da ga može obuhvatiti samo more.” – Odgovorio sam mu: A Svetohranište, tako “maleno”? A nazaretska radionica, tako obična?

– U veličini običnih stvari čeka nas
On!

Br. 500: Započinjući nanovo svoj
uobičajeni posao, oteo ti se krik
protesta: “Uvijek isto!”

A ja ti rekoh: Da, uvijek isto. Ali taj
obični posao – jednak onom tvojih
kolega u uredu – mora

ti biti trajna molitva, s istim
zanosnim riječima, ali koje su svaki
dan popraćene drugom glazbom.

A naše je pravo poslanje
preoblikovati životnu prozu u
herojsku poeziju.

Br. 883: utješio si se na pomisao kako
je život trošenje i izgaranje u službi
Bogu. – Tako,

trošeći se posvema za Njega, doći će
oslobođenje po smrti koja će nas
dovesti u posjed Života.

(„Brazda“)

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/dailytext/dan-za-danom-djece-
bozje/](https://opusdei.org/hr-hr/dailytext/dan-za-danom-djece-bozje/) (8.02.2026.)